

Протокол

№

гр. София, 14.03.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57
състав, в публично заседание на 14.03.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9907** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:13 ч. се явиха:

Жалбоподателят - Г. Й.: редовно призована, не се явява, представлява се от адвокат П. С., с пълномощно, което представя в днешното съдебно заседание за преупълномощаване от адвокат А. С.. Представя пълномощно от жалбоподателката за упълномощаване на адвокат А. С., както и адвокатска карта за сверка.

Ответникът - директорът на Дирекция „Миграция“: редовно призован, представлява се от юрисконсулт В. Т., с пълномощно, което представя в днешното съдебно заседание.

Софийска градска прокуратура: редовно призована, прокурор Куман Куманов.

Адвокат С.: Предполагам, че лицето К., подписал жалбата, е някакъв роднина на жалбоподателката в България. Нямам ясното в този смисъл. Жалбоподателката лично е упълномощила адвокат А. С. чрез Консулската служба на Република България в Б., Турция.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

Прокурор К.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпилата жалба ведно с приложеното към нея удостоверение.

ДОКЛАДВА административната преписка ведно със съдържащите се в нея писмени доказателства.

Адвокат С.: Поддържам жалбата. Моля да приемете представените с жалбата писмени доказателства. Не възразявам да се приеме административната преписка. Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

Юрисконсулт Т.: Оспорвам жалбата. Административната преписка е представена в цялост и моля да бъде приета. Не възразявам да се приеме представеното от жалбоподателката удостоверение. Представям и моля да приемете за сведение на състава решение от сайта на Административен съд София-град по идентичен случай. Нямам искания по доказателствата и няма да соча такива.

Прокурор К.: Не възразявам да се приемат доказателствата представените от страните доказателства и днес представеното решение за сведение. Нямам искания по доказателствата.

С оглед становището на страните и участващия по делото прокурор,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** по делото представеното с жалбата удостоверение, както и административната преписка ведно със съдържащите се в нея доказателства.

ПРИЛАГА за сведение по делото представеното решение представляващо практика на Административен съд София-град по идентичен случай.

Страните (поотделно): Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

Прокурор К.: Нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адвокат С.: Моля да отмените обжалвания отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България на доверителката ми Г. Й. като незаконосъобразен, немотивиран, постановен в противоречие с материалния закон. В настоящия казус няма спор относно това дали упълномощителката ми е гражданин на Република Турция, че е лице от български произход, родена е на територията на Република България и желае трайно да се установи в страната. Основният спор е досежно правното съдържание на законовото изискване на чл. 25, ал. 1, т. 9 от ЗЧРБ, лицето да е загубило българското си гражданство по изселническа спогодба или по собствено желание. Видно от представения по преписката български паспорт № 055383 и от текста на постановения отказ упълномощителката ми е напуснала пределите на страната ни на 10.09.1968 г. с намерение към онзи момент трайно да се засели в Република Турция. Безспорно е, че Законът за българското гражданство и по-точно член 16 от него, е обнародван в Държавен вестник брой 79 от 11.10.1968 година, т.е. към онзи момент не е съществувал в правния мир и към датата на заминаването ѝ - 10.09.1968 година, същата не е имала задължението предварително да уведоми българската държава, че желае да се освободи от българското си гражданство. В този смисъл остава неясно заключението на решаващия орган досежно липсата на една от предпоставките на чл. 25, ал. 1, т. 9 от ЗЧРБ лицето да изгубило българското си гражданство по собствено желание, тъй като упълномощителката ми не е могла да уведоми българските власти за това. Всичко това говори за желанието на

упълномощителката ми да се освободи по собствено желание от българското си гражданство, поради което постановеният отказ се явява неоснователен. Не претендираме присъждане на разноски по делото.

Юрисконсулт Т.: Оспорвам изцяло жалбата като неоснователна и недоказана. Считам, че административният орган в рамките на своята компетентност е издал законосъобразен отказ, при изследване и подробно анализиране на всички факти, обстоятелства и представени от жалбоподателката в хода на административното производство доказателства. Следва да се отбележи, че доказателствената тежест за установяване на правно релевантните факти, спорни по настоящото дело, как е напуснала и изгубила гражданство по собствено желание или по изселническа спогодба, тази доказателствена тежест се носи изцяло от жалбоподателката, както в административното производство така и в настоящото съдебно такова. Тя е трябвало абсолютно, с пълно доказване чрез доказателства и представяне на документи, както пред нас, така и в настоящото производство, да докаже, че тя е изгубила своето българско гражданство или по изселническа спогодба или по собствено желание. Такова доказване няма нито в административното производство, нито се доказва в настоящото съдебно производство. Не се представят доказателства в тази насока. Всички представени по административната преписка доказателства сочат едно, а именно че официални свидетелстващи документи, каквито са удостоверението от Министерство на правосъдието, сочат че жалбоподателката е лишена от българско гражданство. Лишаването от българско гражданство е станало през 1978 година, години след като тя е напуснала територията на Република България, когато Законът за българското гражданство от 1968 година е в сила на действие и се прилага. Жалбоподателката получава турско гражданство през 1971 година, видно от представения документ от Република Турция. Следователно и към тази дата Законът, който визира колегата, се прилага спрямо жалбоподателката. Този закон се прилага месец след като тя напуска територията на страната. За да бъдем коректни, в Закона за българското гражданство от 1968 година изрично се посочват хипотезите, при които лице може да бъде лишено от българско гражданство, две от които жалбоподателката изпълнява, а именно: не се е завърнала в законоопределения срок, тъй като нейната виза е била за три месеца и в тримесечен срок е трябвало да се върне, което тя не е изпълнила, както и, бидейки в чужбина, е придобила чуждо гражданство в нарушение на Закона за българското гражданство, защото не е спазила изискване за придобиване на чуждо гражданство по член 16. Изложеното от колегата не е вярно, тъй като в Закона е предвидено и основание когато лицето е в чужбина или живее в чужбина молбата да се подава чрез дипломатическото или консулско представителство на Н. Република България в съответната страна. Тоест имало е възможност жалбоподателката по законен ред да се освободи от българското си гражданство и след това да придобие турско гражданство. Тя не е сторила това нещо. Следователно нямаме данни или никакви доказателства, че тя по собствено желание, а именно чрез молба или заявление, да е инициирала българската държава да бъде освободена от българското си гражданство. Нейното намерение, когато излиза от Република България не е релевантно и не може да се счита като доказателство, че тя желае да се освободи от българското си гражданство. Това става по определен, разписан в закона ред и именно пълното доказване, което тежи върху жалбоподателката, не е изпълнено и то няма как да бъде изпълнено, тъй като тя не притежава такива доказателства. Видно от удостоверението на Министерство на правосъдието същата е лишена от

българско гражданство, предвид нарушението на Закона, което е извършила. Във връзка с това считам за абсолютно доказано, че жалбоподателката не е напуснала страната по изселническа спогодба, каквото не се и твърди, нито по собствено желание, каквото не се доказва от жалбоподателката. Дори само на това основание, като абсолютно недоказана, жалбата следва да бъде отхвърлена, тъй като доказателствената тежест на пълно доказване, тежи върху тях. За да иска да се ползва с определени права, тя трябва да докаже определени ситуации, които не се доказват по категоричен начин в настоящото производство. По тези съображения считам жалбата за неоснователна и недоказана, поради което моля да я оставите без уважение и да постановите решение, с което да потвърдите обжалвания отказ. Моля да ни бъде присъдено юрисконсулско възнаграждение.

Прокурор К.: Моля да отхвърлите жалбата като потвърдите постановления от административния орган отказ.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:27 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: